

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Academy» ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ τελειώνει νῦν, ὅπως παραδῶσθαι εἰς τύπωσιν, ἄλλο δράμα αὐτοῦ φέρων τίτλον «Οἱ οἰδύμοι», ὅπερ ἔχει ἀρχίσαι πρὸ ἑτῶν περὶπου τεσσαράκοντα, καὶ οὐ ἥρως εἶναι ἡ καρδινάλιος Μαζαρίνος.

— Σπουδαῖα σανσκριτικὰ κείμενα ἀνεκαλύφθησαν ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐξ ἧς καὶ μετῆνέθησαν τινὰ εἰς Ἀγγλίαν. Ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν εἰσὶ χειρόγραφα, ἄλλα δ' ἔντυπα. Μεταξὺ τῶν χειρογράφων ὑπάρχουσι τρία, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἀρχαιότατα τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν σανσκριτικῶν χειρογράφων, κομισθέντα εἰς Ἰαπωνίαν ἐκ Κίνας, τὸ μὲν ἐν τῷ ἔτει 609 μ. Χ., τὰ δὲ ἄλλα δύο τῷ 753 καὶ 858 μ. Χ. Ἐν τοῖς βιβλίοις ὑπάρχουσι τινὰ ἅτινα ἐξετυπώθησαν ἐν Ἰαπωνίᾳ διὰ χαρακτῆρων σανσκριτικῶν τῷ 1732 καὶ 1773.

— Κατὰ τὸν «Γαλλτὴν» ἡ βασίλισσα τῆς Ῥωμανίας Ἐλισάβετ, ἥτις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κίρμεν Σύλβα ἐγένετο ἡδὴ γνωστὴ ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ διὰ πολλῶν τόμων μυθιστορικῶν καὶ μύθων, ἤρξατο συγγράφουσα καὶ δράματα.

Ἐργατὼς ἐτελείωσε κωμῳδίαν, ἧς ἄγνωστος ἐστὶ ὁ τίτλος. Τὸ ἔργον τοῦτο παραστάθησεται τὸ πρῶτον ἐν τῷ βασιλικῷ θεάτρῳ τοῦ Βερολίνου.

— Φιλάνθρωπος Γάλλος, ὁ κ. Saint-Paul, κατέθηκε κατὰ τὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τῆς ἐν Παρισίοις ἱατρικῆς Ἀκαδημίας ποσὴν 25 χιλιάδων φράγκων, ὅπως δοθῇ ὡς βραβεῖον εἰς πάντα, ὅποιασδήποτε ὄντα ἐθνικότητος καὶ ὅποιονδήποτε ἐξασκούντα ἐπὶ ἀ γ γ λ α, ὅστις ἤθελεν ἀνακαλύψει ἀποτελεσματικὸν κατὰ τῆς διανοητικῆς φάρμακον.

— Κατὰ τινὰ ἐκ Φιλαδελφείας εἰδήσιν ὁ πρόεδρος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἐκύρωσε τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Βασιγτωνίᾳ σύγκλησις διεθνoῦς συνεδρίου, πρὸς καθορισμὸν παγκοσμίου μεσημβρίου.

— Λίαν ἐνδιαφέρουσα ἦν ἡ τελευταία συνεδρία τῆς ἐν Παρισίοις Ἑμπορικῆς γεωγραφικῆς Ἑταιρίας. Ὁ κ. Savorgnan de Brazza κατὰ ταύτην ἐποίησατο ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἀφήγησιν τῆς ἐκδρομῆς αὐτοῦ εἰς τὴν περὶ τὸν ἰσημερινὸν Ἀφρικὴν. Ὁ διάσημος περιηγητὴς ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα κυρίως ὑπὸ ἑμπορικὴν ἑποψίαν.

Ὁ σκοπὸς ὃν προὔτιθετο ἦν ἡ σύναψις ἑμπορικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Κόγγου καὶ ἡ ῥύθμισ ἐν τῷ ἄνω Ὄγοβὲ διαμετακομιστικῶν ἑμπορικῶν σταθμῶν.

Τὸ μετὰ τοῦ Ὄγοβὲ ἐμπόριον ὅα εἶναι, κατὰ τὸν κ. de Brazza, ἐπικερδέστατον δι' ἑμπορευμάτων ἐκατὸν φράγκων ἢ ἡδυνάτο τινὲς ἀγοράσθαι δέκα χιλιάδων φράγκων ἐλαστικὸν κόμμι (καουτσούκ). Μεγάλα εἶναι ἀληθῶς τὰ τῆς μεταφοράς ἐξόδα, ἀλλὰ κατὰ πολὺ ὅα ἐλαττωθῶσι ταῦτα ἀποκαθισταμένης τῆς μετὰ τῶν μερῶν τούτων τακτικῆς συγκοινωνίας.

Ὁ κ. Savorgnan de Brazza ἐπίσθη ὅτι ἐσωτερικῇ τις θάλασσα λίαν ἐκτεταμένη καίται ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀφρικῆς. Τὰ παρόλιν, κατοικούμενα ὑπὸ πληθυσμοῦ, ὃν ὑπολογίζει ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια κατοίκων, εἰσὶν εὐφορώτατα, παράγουσι δὲ ἐν μεγίστῃ ποσότητι προϊόντα, ἅτινα ἡδύναντο νὰ ὦσιν ἀντικείμενα ζωηροῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ὁ ἑλεφαντόδους ἐπὶ παραδείγματι ἀπαντᾷ εἰς τοσαύτην ποσότητα ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ὥστε γίνεται χρῆσις αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ κοινότερα τῶν πραγμάτων ὁ κ. de Brazza ἐκάλῃσεν ἐπὶ μεγάλῳ περὶ τοῦ ὀρόνου κατεσκευασμένου ἐξ 25 ἑλεφαντοδόντων. Ὅπως συγκοινωνήσῃ ἡ ἐσωτερικὴ θάλασσα μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὅα ἦρκει σιδηρόδρομος 350 χιλιομέτρων.

— Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας, καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, τὸν Μάϊον τοῦ προσηγοῦς ἔτους μέλλει νὰ τελεσθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐκθεσις διεθνῆς τῶν ἀλευτικῶν προϊόντων καὶ ἐργαλείων, εἰς τὴν διελθῇ ἡ ἐλλαντικὴ κυβέρνησις, προσκληθεῖσα, ἐδεχθῇ νὰ συμμετάσχῃ. Ἰδίως κανονισμοὶ, ὁρίζοντες τὸν τρόπον τῆς ἀποστολῆς καὶ ταξινομήσεως τῶν ἐκθεμάτων, παρέχει λεπτομερεῖς ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβωσι μέρος ἐκθέτας, ὅτι

τινες δύνανται νὰ ὦσι δῆμοι καὶ ἰδιῶται, Ἀγγλοὶ τε καὶ ξένοι.

Κατ' αὐτὸν, ἐκτὸς τοῦ χώρου, δωρεὰν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς χορηγουμένου, ὁλόκληρος ἡ δαπάνη τῆς μεταφοράς, παραδόσεως, κατατάξεως, καὶ μετακινήσεως, ἐπιστάσεως, καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἐκθέσεως, ἔσται εἰς βάρος τῶν ἐκθετῶν, ὅτινες, ἂν ὦσι ξένοι, καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν διώρως γενικὸν πρᾶκτορα, ἐπιτετραμμένον τὴν φροντίδα πάντων τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας ἐκθεμάτων, προσκαλοῦνται νὰ συνεννοηθῶσιν ἐγκαίρως καὶ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς παροχὴν τοῦ ἀναγκαίου χώρου ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἡ ἀξία δὲ ἐκάστου τῶν ἐκθεμάτων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἀποστολὴν δέον νὰ ἔχωσιν ἐπιγεγραμμένον ἐρυθρῷ χρωματί ἐκτὸς τῶν γραμμάτων ἱΕΕ, τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκθέτου καὶ τὸ ὄνομα τῆς χώρας, ἐξ ἧς προέρχονται, μέλλει νὰ ὁρίσθῃ εἰς χρυσά, ἀργυρὰ καὶ χαλκίνα νομισματόσημα καὶ διπλώματα τιμητικά.

Σκοποῦντες οἱ σφόντες τῆς προκειμένης ἐκθέσεως τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐξετάσωσι καὶ θέσωσιν ὑπὸ τύπον τινὰ ἐμπόρικον, ἐπιστημονικόν, κοινωνικόν καὶ νομοθετικόν τ' ἀντικείμενα τῆς ἀλείας, ὅπως τῶν πλεονέστερον τοῦ προτεθειμένου σκοποῦ, ἔκριναν σκόπιμον νὰ ὀρίσωσιν ἐπ' εὐρύτερον τὰ ἐκθέματα, τὰ μέλλοντα νὰ εἰσαχθῶσιν. Καὶ ὡς ἐν κεφαλῇ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἡ ἐκθεσις καὶ περιγραφή οὐ μόνον τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀστράκων, τῶν ἐν θαλάσσῃ καὶ ποταμοῖς ἀλιευομένων, ἀλλὰ καὶ τῶν πρῶν καὶ νῦν ἐν χρήσει πρὸς ἀλείαν ὀργάνων καὶ μεθόδων, ἡ οἰκονομία καὶ τὰ ἐφόδια τῶν ἀλείων, καὶ ὅ,τι τυχόν ἀμέσως ἡ ἐμμέσως σχετίζεται πρὸς τὸ ἔργον αὐτῶν, ἡ παρασκευὴ, διατήρησις καὶ χρῆσιμοποίησις τῶν ἀλιευμάτων, ἡ διατροφή, καὶ κατεργασία τῶν ἰχθύων, καὶ ἡ μετασκευὴ αὐτῶν εἰς ἄλλας οὐσίας, ἡ μεταφορά, ἡ πώλησις, τὸ σῆμα τῶν πρὸς ἐκκόλαψιν ἀγγεῶν, καὶ ὅτι ὅποτε περὶ τούτων ἤγαγεν εἰς φῶς μέχρι τοῦδε ἐμπειρικὴ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, τὰ πρότυπα νωπῶν, παρσκευασμένων ἢ καὶ ἰχθυογραφημένων ὑδροβίων ζώων, ἰχθύων, φυκῶν, σπόγγων, κοραλλίων, μαλακίων, βδελλίων, μαλακοστράκων, ἑρπετῶν, πτηνῶν, ὑδροβίων ἡ ἀμφιβίων θηλαστικῶν, βλαβερῶν ἢ ἐπιβλαβῶν τοῖς ἰχθύσι, ἡ κατὰ τόπους ἐγκατάστασις αὐτῶν, ἡ ἀποδημία, ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς γονιμοποιήσεως, ἡ περιγραφή τῶν ἡδὴ ἐκλιπνόντων ἰχθύων, αἱ νομοθεσίαι καὶ αἱ συνθήκαι τῶν κρατῶν περὶ ἀλείας, καὶ ὅ,τι ὅποτε ἄλλο, δυνάμενον νὰ διαφωτίσῃ τὴν προκειμένην μελέτην, ταῦτα πάντα εἶναι τὰ ἐν τῇ γεννησόμενῃ ἐκθέσει ἐξεταστέα θέματα.

— Σπουδαῖα εὐρήματα ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν Ἀθῇ, ἐπιστέλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ κ. Καβαδάκης. Ἐν ταῖς περὶ τὴν ἱερὰν λίμνην ἀνασκαφαῖς εὐρέθησαν ὠρεῶν ἐνεπίγραφον Μωσαϊκόν, κολλοσιανὸν ἀγάλμα τῆς θεᾶς Ῥώμης, ἔργον Μεσολάνου τοῦ Ἀθηναίου, καὶ ὑπερμεγέθους γονατισμένος πολεμιστὴς, οὗχί Ἐλλήν ἀλλὰ Βιρθάρως τις, πιθανῶς Γαλάτης, ἔργον Ἀγασίου τοῦ Ἐφεσίου, αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ ποιήσαντος τὸν ἐν Παρισίοις περίφημον Βοργεσιανὸν πολεμιστὴν. Ἡρξατο δὲ καὶ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ θεάτρου καὶ ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν μεγάλοι μαρμαρίνοι Τρίποδες, ἀναθήματα κείμενα ἐν τῇ Ὀρχήστρῃ, καὶ δύο Τελαμώνες ἥτοι ἀτλαντὲς ὑποβάσταζοντες τὸ ἔδαφος τοῦ λογεῖου ἡ ὀροφῶν τινὰ τῶν οἰκοδομημάτων τῆς ἀκτῆς. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασίων κατεδείχθη ὅτι ἡ ἐπίχρως εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ ὅτι περὶ τὴν Ὀρχήστραν ὑπῆρχον ἐδώλια μετ' ἀνακλίσεων, ὥστε ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὁδῷ τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

— Ἡ Πρωτανεῖα τοῦ Ἑθνικοῦ πανεπιστημίου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς φοιτητάς, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ αὐτῶν καὶ αἱ ἀναγεώσεις τῶν εἰσιτηρίων, ἀρχόμεναι τὴν 1 Σεπτεμβρίου, λήγουσι ἀνυπερβέτως τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅτε καὶ ἀρχονται ἀντικεινὰ τὰ μαθήματα τῶν διαφόρων σχολῶν.

— Γράφουσιν ἐκ Μοναχῶν εἰς τὴν «Κλειώ»· «Τὼν ἐν τῷ ὁδῷ τοῦ Μοναχῶν ἐξετάσεων περατωθεισῶν, μεταξὺ τῶν γεγραμμένων φοιτητῶν καὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔθνους ἐν αὐτῷ ἐν τῇ μουσουργίᾳ ἀμιλλωμένων νέων, ὁ Ἕλλην κ. Γεωργίος Νάξος ἡξιώθη τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἄριστα τοῦ αὐτοῦ δὲ ἡξιώθη βαθμοῦ καὶ πρὸ δύο μηνῶν κατὰ τὰς γενικὰς ἐπαναλήψεις, ὅτε καὶ ἐκρίθη ἄξιος ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὰς τάξεις

τῶν μουσικῶν συνθέσεων (compositions). Ἦδη ἐν ταῖς παύσεσι κατὰ πρόσκλησιν περιφύμου γερμανοῦ μουσικοῦ μεταβὰς εἰς τὴν ἐξοχικὴν αὐτοῦ ἐπαυλὴν ἀσκεῖται μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς τέχνης.

— Ὁ ἡμέτερος βοτανικὸς κ. Θ. δὲ Χελδράιχ μεταβὰς εἰς Θεσσαλίαν πρὸς ἔρευναν τῆς Χλωρίδος τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀφού ἐξήτασε τὸ Πήλιον κατῆλθεν ἤδη εἰς Λάρισσαν. Ὡς δὲ μανθάνομεν, οἱ κόποι τοῦ φιλοπόνου καὶ σοφοῦ βοτανικοῦ ἡμεφύθησαν γενναίως διὰ τῆς ἀνακαλύψεως πολλῶν νέων φυτῶν.

— Ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ τῶς καθηγητῆς τοῦ ἐν Ἑωαννίνοις Γυμνασίου κ. Νικόλ. Δόσιος ἐκλήθη καθηγητῆς τοῦ ἐν Γαλατζίῳ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Βενιέρη.

ΒΙΒΛΙΑ

2608. **Ἑστία**. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 15 Αὐγούστου 1882. Ἀριθ. 346 (294). Λεπτά 25. Ἀθήνησι, γραφένον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4», σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ ἀκούσιον ταξίδιον. (Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Κακῆς ἀγωγῆς ἀποτελέσματα (Ἐκ τῶν τοῦ Ἑρβέρτου Σπένσερ). — Ἀρχαῖσι παρὰ τῷ Μικᾷ τῆς Ἰαπωνίας. — Τινὰ περὶ νάνων. — Διηροῖσι χρῆσι διαφόρων κρατῶν καὶ ἀναλογία αὐτῶν κατ' ἄτομον. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις.

2609. **Πολιτικὴ Γεωγραφία** πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων, Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Παρθενωγαγείων, συνταχθεῖσα ὑπὸ Μαργαρίτου Γ. Δήμιτσα διευθυντοῦ ἑλλήν. ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τῆς Γεωγραφίας ἐν τῷ Ἀρσενεῖ καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Μέρος πρῶτον. Γεωγραφία τῆς ἑλλήν. Χερσονήσου. Ἐκδόσις δευτέρα. Ἀθήνησι. Τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμίδης» ὁδ. Ἀγ. Μάρκου, ἀρ. 23. 1882. Σελ. α-β. 1-212. 8». Τιμὴ δραχ. 3.

2610. **Ἡ δημοκοπία ἀγωνιζομένη νὰ δημιουργήσῃ ἀγροτικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι καὶ Θεσσαλίᾳ**. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά. 1882. 8». σελ. 123.

2611. **Eine griechische Schrift ueber Seekrieg**. Zum ersten Male herausgegeben und untersucht von Dr K. K. Müller, Assistent an der K. Universität — Bibliothek Würzburg. — Würzburg. 1882. Εἰς 8», σελ. 53. [Ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ πονήματι ὁ κ. Müller ἐδημοσίευσεν τεμάχιον ἑλληνικοῦ κώδικος, πραγματευόμενον ναυμαχίᾳ, τῶς ἀνέκδοτον, ὅπερ ἀνεῦρε τῷ 1881 ἐν κώδικι τῆς Ἀμβροσιανῆς βιβλιοθήκης τῶν Μεδιολάνων, περιέχοντι καὶ ἄλλα τεμάχια ἐκ γνωστῶν συγγραφέων οἷον τοῦ Ὀνυσάνδρου, Μαυρικίου κτλ. γραφάντων τακτικά, στρατηγικά, ναυμαχικά, πολεμικά ἐν γένει κτλ.

Τὸ ὅλον ἑλληνικὸν κείμενον περιλαμβάνει 15 σελίδας, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ δ' κεφαλαίου, ἑλλήπουδς ὄντος ἐν ἀρχῇ καὶ λήγει εἰς τὸ ι'. Ἐγχοσι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων ὡς ἑξῆς. Κεφάλαιον ε'. — «Ὅτι χρὴ τὸν στρατηγὸν ἔχειν μεθ' ἑαυτοῦ πάντοτε τοὺς πεπειραμένους τῶν κατὰ θάλατταν καὶ τὰ παρακείμενα τούτοις χωρίων». — Κεφ. ζ'. «Περὶ σκοπῶν». — Κεφ. ζ'. «Περὶ σημείων, οἷς οἱ σκοποὶ κέχρηται». — Κεφ. η'. «Περὶ στρατηγικῶν σημείων». — Κεφ. θ'. «Πῶς δεῖ συντάττειν τὰς ναὺς πολεμεῖν μέλλοντας». — Κεφ. ι'. «Πῶς δεῖ τὸν στρατηγὸν μετὰ τὴν μάχην περὶ τοῦ εἰλόου οἰκονομεῖν».

Μετὰ τὸ κείμενον τὸ ἑλληνικὸν ὁ κ. Müller ἀναγράφει τὰς ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀμβροσιανοῦ κώδικος σχετικὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, διαιρῶν αὐτὰς εἰς τρία μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ περιγράφει τὸν ἐπὶ περὶ γαμνῆς γεγραμμένον κώδικα ἀνήκοντα εἰς τὴν 11 ἑκατοντ. παραθέτων καὶ λεπτομερῆ κατὰ λόγον ἡριθμημένον τῶν λοιπῶν τεμαχίων τῶν ἄλλων συγγραφέων, ἅτινα περιέχει, ὑποδεικνύων σύνμα ὅτι κατὰ ἀντιβολὴν τοῦ χειρογράφου πρὸς τὰς γνωστὰς αὐτῶν ἐκδόσεις δεικνύονται ἄξια λόγου διαφορὰ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει συγκρίνει τὸν τῆς Ἀμβροσιανῆς κώδικα, τὸν μνημονευθέντα περὶ Τακτικῶν, πρὸς τοὺς περιέχοντας ὁμοίον εἶδος συλλογὰς ἄλλων βιβλιοθηκῶν τῆς Βιέννης, τῶν Παρισίων, τοῦ Στρασβούργου, τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Βατικανοῦ, τοῦ Ἑσκουριᾶ, τῆς Νεαπόλεως.

Ἐν τῷ τρίτῳ πραγματεύεται εἰδικῶς περὶ τοῦ δημοσιευ-

θέντος κειμένου τῶν ναυμαχικῶν, περὶ τῆς θέσεως τούτου ἐν τῷ κώδικι, περὶ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς σχέσεως τούτου πρὸς ἄλλα ναυμαχικά. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγράφη, σημειοῖ ὅτι ἐστὶ προγενέστερος τῆς 7 ἑκατον. εἰκάζων τούτο ἐκ τῆς μὴ μνείας τοῦ ἑλληνικοῦ πυρὸς τοῦ Καλινίκου, καὶ τῆς μὴ γρήσεως, λέξεων τοῦ παρρημαζόντος, ἑλληνισμοῦ. Ἀποδίδει δὲ τὸ ἔργον τούτο εἰς τὸν τακτικῇ γράψαντα Ἀ ν ὠ ν υ μ ο ν Β υ ζ α ν τ ι ν ὠ ν, τὸν ἀκμάσαντα κατὰ τὸ 527 — 565, κατὰ τὸν Kächly (Griech. Kriegsschrift. II, 2 S. 37).

Ἐν τῷ τετάρτῳ δὲ τέλος μέρει καταχωρίζει τὰς γλωσσικάς καὶ κριτικὰς παρατηρήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τῶν ναυμαχικῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1683.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρεθῆσεται ἔν βιβλίον].

Πλοῦτον τι κινδυνεύει νὰ βυθισθῇ. Ἀφού ἐρρίφη εἰς τὴν θάλασσαν πᾶν ὅτι ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ, ἐφίσταται ἀνάγκη νὰ οὐσιασθῇ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πληρώματος, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ 32 ἀνδρῶν, 16 λευκῶν καὶ 16 μαύρων. Ἐπομένως ὁ πλοίαρχος τάττει αὐτοὺς εἰς μίαν μόνην σειρὰν ἵνα τοὺς δεκατίσῃ. Ἀρχίζει δὲ τὸν δεκατισμὸν ἐξ ἀριστερῶν, μετρῶν ἀνὰ δέκα καὶ ῥίπτων τὸν δέκατον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐκτελέσας τὴν ἀρίθμησην τῆς σειρᾶς μέχρι τέλους ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐξακολουθῶν τὸ μέτρον ῥίπτει πάλιν τὸν δέκατον καὶ προχωρεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρι τοῦ δεκατισμοῦ τῶν 16. Τούτου περατωθέντος, εὐρίσκεται ὅτι οἱ ἐριφθέντες ἐκ τοῦ πληρώματος εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν ὅλοι οἱ μαῦροι.

Κατὰ τίνα τρόπον εἶχε τάξει εἰς γραμμὴν τοὺς ναύτας ὁ πλοίαρχος ὅπως σώσῃ τοὺς 16 λευκοὺς;

1684.

Μὲ περιφρονεῖ ὁ κόσμος, ἄδικα μὲ ταλανίζει. Κ' εἰς τὰς ὑβρεῖς τὸν πολλὰκις πρώτον ἀπ' ἐμὲ ἀρχίζει. Μ' ὅλα ταῦτ' ἂν λάβω μίαν κεφαλὴν, σημαίνω γένος, Ἐν ὅμοις λάβω ἄλλην, τότε ζῶ μεμονωμένος. Ὡχρίξ ἂν λάβω τρίτην καὶ φωνὴν ἄλλους ἀφίνεις. Ἐν λάβω δὲ τετάρτην εἰς τὰ γράμματα μὲ χύνεις. Πέμπτην κεφαλὴν ἂν λάβω θὰ σὲ κυριεύσῃ τρόμος, Καὶ ἐνθ' ὧν δὲν ἔχω, ζωὴν φθείρω παρανόμως.

Ἐν Μεγάλῃ Πύλματι.

Μ.

ΔΥΣΕΙΣ

1682.

28 φιάλαι:

24 φιάλαι:

2	5	2
5		5
2	5	2

3	3	3
3		3
3	3	3

20 φιάλαι:

4	1	4
1		1
4	1	4